ARC HOANG 35

Bản dịch

Chinh phụ ngâm khúc

của Đặng Trần Côn

Người dịch : Vũ Huy Động

Mấy ý kiến nhỏ của người dịch

Người ta chỉ thưởng dịch những áng văn hay.

Dịch hay hơn hoặc dở hơn nguyên tác đều là chưa đạt. Dịch càng sát đúng nội dung và nghệ thuật nguyên tác bao nhiêu càng đạt bấy nhiêu.

Nguyên tác bằng chữ Hán thì dịch sát đúng nguyên tác tương đối thuận lợi hơn các nguyên tác viết bằng các chữ ngoại quốc khác. Vì rằng chữ Hán và Việt có rất nhiều điểm tương đồng ít thấy ở các tiếng ngoại quốc khác.

Dịch "Chinh phụ ngâm khúc" đúng thể thơ nguyên tác có lợi:

1- Giúp cho những người không có điều kiện đọc nguyên tác cũng hiểu được - hầu như đọc nguyên tác - toàn bộ nội dung và nghệ thuật nguyên tác.

2- Để người đọc có điều kiện đối chiếu, so sánh với tác phẩm dịch Chinh phụ ngâm khúc của Đoàn Thị Điểm - một tác phẩm dịch được trân trọng từ xưa đến nay - mà hiểu dễ hơn, đúng hơn tác phẩm của nữ sĩ.

3- Để thưởng thức và học tập cái hay của lối nhạc phủ rất gần gũi với lối thơ mới của chúng ta.

Hà nội ngày 1-1-1970

Vũ Huy Động

Dịch "Chinh phụ ngâm khúc" của Đ.T. Côn.

Người dịch: Vũ Huy Động

Gió bụi ngút trời
Hồng nhan tả tơi.
Trời xanh thẳm xưa nỗi này ai gây?
Trống liêu Trường thành xao động nguyệt
Lửa báo Cam Tuyền ánh rực mây.
Giữa tiệc cửu trùng chống gươm định
Nửa đêm truyền hịch tiếng quân hay.
Đời thanh bình ba trăm năm trước,
Nhung phục trao quan võ từ đây.
Cửa trời sứ giục sớm xuất phát
Người đi trọng phép nhẹ ly biệt.
Cung tên tiễn lưng đeo,
Vợ con níu áo tiễn.
Phần phật cờ bay trẩy ải buồn
Thì thùng trống giục xa nhà oán.
Có oán cùng chia tay
Có buồn cùng cắn dặn.
Chàng hai mươi tuổi vốn con dòng
Quẳng bút nghiên theo việc đao cung
Muốn được thành liền dâng minh chủ
Nguyện đem gươm thước chém giặc ngông
Nghìn dặm chí trai đùm da ngựa
Giặc Thái sơn nhẹ tựa lông hồng
Từ giã vợ con đi chinh chiến
Gió thu cầu Vị thét roi vung.

BULAC

26 Đầu cầu Vị ngõ xanh trong
Ven nước xanh thẫm cỏ xanh
Tiễn chàng lòng thiếp buồn mông mênh
Chàng đi đường bộ thiếp hận kém ngựa non
Chàng đi đường thủy thiếp hận chậm hơn thuyền
Nước trong xanh trôi chẳng rửa sạch u buồn
32 Cỏ thơm xanh mướt không khuây khỏa lo phiền
Cầm tay chàng nói rồi lại nói
~~Bước~~ Chàng đi một bước thiếp níu xiêm.
Theo chàng lòng thiếp như trăng tỏ
Tìm cõi Thiên San lòng chàng đó.
Buông ly rượu tiễn vội múa gươm
Chỉ ngang ngọn giáo vào hang hổ
Học Giới Tử sẵn bắt Lâu Lan
Ngó Man Khê chuyện Mã Viện cũ.
Chàng mặc nhung y sắc ráng pha
42 Chàng cưỡi tuấn mã trắng tuyết phủ.
Lanh lảnh nhạc ngựa reo,
Chiêng trống ngỡ đi theo
Giáp mặt mới phút chốc
Chia cách đã hai chiều.
Chia cách ở Hà Lương
Bồi hồi đứng bên đường.
Bên đường phơ phất lá cờ giương.
Tiễn quân qua Tế Liễu,
Quân kỳ ngang Trường dương.
Quân kỳ sắp đưa chàng tây ải,
53 Dương liễu hay đâu thiếp đoạn trường.

54 Sáo tiễn người đi âm vẳng vẳng,
Cờ đưa quân tiến bóng loang loang
Trống mây cất bước chàng xa thiếp
Quay gót nhìn non thiếp nhớ chàng.
Chàng đi vào gió mưa rầu rĩ,
Thiếp trở về buồng cứ nhớ thương.
Đi ở cùng ngoảnh lại,
Núi xanh với mây trông.
Chàng ngó thiếp ở Hàm dương
Thiếp ngó chàng ở Tiêu tương
Khói Tiêu tương cách cây Hàm dương,
Cây Hàm dương cách bến Tiêu tương.
Cùng ngó cùng chẳng thấy
Xanh xanh dâu bên đường.
68 Dâu bên tường, dâu bên đường...
Ai khổ hơn ai giữa thiếp chàng?
Từ khi chàng vào nơi cát gió
Đêm trăng này nơi nào chàng ngủ?
Xưa nay nơi chiến trường
Muôn dặm không nhà ở.
Gió vun vút tạt mặt người cỏ rủ
Nước sâu sâu ngựa câu kinh run vó.
Gối trống, chinh phu đệm cát nằm
Ôm yên, chiến sĩ giường yên ngủ
78 Sớm nay Bạch thành đánh chiến xong,
Mai ngày Thanh hải đồ nhóm ngó.
Vùng Thanh hải núi xanh thấp lẫn cao,
81 Trước núi xanh, khe nước khuất lại tỏ.

82 Trên núi xanh, tuyết đầy đầu,
Dưới khe sâu nước chấm vú.
Thương thay! nhiều ít các chinh phu
Qua đó nhớ quê mặt ủ rũ.
Trướng gấm nhà vua liệu có hay?
Chinh phu gian khổ thì tại ai?
Tưởng đến những nơi chàng đặt bước
Tiêu quan nọ, Hàn hải này
Mũ che, mây táp, hổ phục, rắn quấy,
Nằm sương, ăn gió, buốt mặt, tê mày.
Lên cao ngắm mây kéo
Lòng sao khổ xót cay!
Biết chiếp đi đông nam nẻo đó
Chàng tiến đánh nơi nao ai rõ?
Từ xưa trong chiến chinh
Tính mệnh coi như cỏ.
Chớ giáo giởm, nhớ lại ơn trên tạm ấm lòng
Trong thơ khắc trải qua chốn hiểm thường ít thọ
Kỳ sơn mộ cũ hắt hiu trắng
Phì thủy mồ nay vi vút gió.
Hồn tử sĩ gió vi vút thổi theo
Mặt chinh phu, trăng hắt hiu rọi chiếu.
Mặt chinh phu ai vẽ tô?
Hồn tử sĩ ai chiêu hú?
Xót thay vì nước cũ giao tranh
Người đi qua đó buồn thương nhớ.
Mấy ai về trong cuộc chiến chinh
109 Bao đầu về tóc hiếm sợi xanh

110 Tưởng lúc cõi ngoài chàng ruổi trẩy
Ba thước kiếm một nhung yên
Gió quần cồn bãi
Trăng dõi núi ngàn
Đầu ngựa tên hít
Mặt thành pháo ran.
Công danh trăm vấn vít
Gian khổ chửa ưng nhàn.
Nhắn với bạn ngỏ cùng ai?
Thiếp tựa cửa chàng ở bên trời
Tựa cửa đành là đời thiếp vậy
Bên trời há phải chí chàng vậy?
Vẫn tin cá nước tình son sắt
123 Nào biết nước mây nỗi cách vời?
Thành chinh phụ thiếp không ngờ đến,
Học Vương tôn chàng chẳng mong rồi.
Sao nam bắc đôi nơi xa cách
Để riêng ai hôm sớm sầu thôi.
Một bên là khách phong lưu thể tuổi
Một bên là gái thiếu niên xứng đôi.
Thương đôi lứa niên thiếu
Xa cách biệt đôi hồi.
Nhớ từ chàng biệt thiếp ra đi
Liễu mành chưa thấy bóng oanh về
Hỏi chàng ngày trở về
Chàng hẹn nẻo quyên ca
136 Nay oanh rồi cuốc già rồi cả

Liễu rủ trước nhà rộn ý nhi
Nhớ buổi chàng biệt thiếp thẳng rong
Cánh mai chưa có gió đông rung
Hỏi chàng ngày trở về
Chàng hẹn độ đào bông.
Nay đào theo gió đông tàn hết;
Mai già bên suối với phù dung.
– Hãy hẹn thiếp nơi gặp
– Xin hẹn núi Lũng tây.
Trưa rồi nào thấy ai!
Lá rụng chạm trâm này
Đứng lặng lẽ trao ủa,
Thôn vắng rộn chim bay.
– Hãy hẹn thiếp nơi gặp.
– Xin hẹn cầu Hán đường.
Chiều rồi nào thấy ai!
Gió thổi bay áo quàng,
Đứng lặng lẽ trao ủa,
Sóng lạnh nước triều dâng.
Năm xưa, tin gửi nhủ chàng về
Năm nay, lại tin nhủ chàng về.
Tin về người chưa về!
Hoa đường tàn rụng đã rêu rì
Rêu rì, rêu rì, lại rêu rì.
Dạo sân mỗi bước nghĩ trăm bề.
Năm xưa thư đáp hẹn ngày về,
Năm nay thư đáp lại hẹn về.
Thư về người chưa về!
Song the lặng lẽ nãi chiều tà.

166 Chiều tà, chiều tà, lại chiều tà!
Ước hẹn mười lần đến chín ngoa.
Kể từ ngày đi đem tính thử
Ngỡ đầu sen đâm hoa ba vụ.
Khổ nào bằng luôn năm giữ ải quan!
Khổ nào bằng luôn năm đi đồn thú!
Người giữ ải, ai lại chẳng có cha
Người đồn thú, ít ai lại không vợ.
Có cha sao đi mãi chia ly?
175 Có vợ sao đành luôn cách trở?
Chàng có mẹ già tóc nhuốm sương,
Chàng có con thơ tuổi măng sữa.
Mẹ già tựa cửa trông,
Con thơ chờ bữa bú.
Phụng dưỡng mẹ già thiếp làm trai,
Dạy rèn con thơ thiếp làm bố.
Nuôi già dạy trẻ một thân này
Xót thiếp nhớ chàng đã mấy độ.
Nhớ chàng trước đã trọn năm qua,
Nhớ chàng lại sắp qua năm nữa!
Chàng ra đi hai năm, ba năm lại bốn năm..
187 Thiếp nhớ buồn trăm nỗi, nghìn mối rồi vạn mối.
Sao được ở bên chàng
Tỏ nỗi lòng thiếp khổ
Chiếc thoa cùng trâm này
Của ngày lễ cưới tặng nhau đây.
Cậy ai đưa tới được
193 Tỏ thiếp nhớ không ~~nguôi~~ khuây

~~Chiếc gương lầu Tần nọ~~
~~Cùng chàng trước xưa soi chung đó~~
~~Cậy ai đưa tới được~~
~~Tỏ thiếp nhớ không nguôi.~~
Chiếc gương lầu Tần nọ
Cùng chàng trước kia soi chung đó
Cậy ai đưa tới được?
Này thiếp soi vò võ.
Thiếp có nhẫn đeo tay
Cùng ngắm nghía trước đây
200 Cậy ai gửi chàng được?
Tỏ ý ân cần này.
Thiếp có ngọc giắt tóc
Thường nghịch chơi thuở ~~nhỏ~~ bé
Cậy ai đưa tới được
Để chàng nay ~~tận tặng nó~~ gặp quí?
Năm xưa còn tin tức đi về
Năm nay nào thấy tin tức gì?
Thấy nhạn lướng mong thư ai đến,
Nghe sừng vội sắm áo bông đây
Gió tây muốn gửi nhưng chưa tiện,
Bến trời xót nỗi tuyết mưa rơi.
Tưởng hè tuyết rét buốt
213 Mân lang mưa lạnh tê.
Rét lạnh luôn luôn khổ
Bến trời thương nhiều bề.
Chữ gấm phong thư rồi lại mở
Tiền đồng bói quẻ vẫn còn ~~nghi~~ ngờ
Bao buổi hoàng hôn kia
Dưới hiên ngắt mấy ~~đóng~~ chờ

Bao buổi đêm trăng tỏ
Nương gối chiếc bơ phờ.
Chẳng biết mê hay tỉnh
Như hồn say bóng lẫn mờ
Chẳng biết ngủ hay chán
Ngơ ngác như người si.
Trâm nghiêng, tóc rối không màng đến
227 Quần lỏng, lưng gầy chẳng ngó chi.
Ngày vắng lặng bước chân lê hiên rộng
Đêm âm thầm cuộn rèm cửa trúc thưa.
Ngoài rèm ngóng tơ tình mơ, bặt tin chim thước,
Trong rèm ngồi canh khuya, riêng đèn biết tâm tư.
Đèn biết mà biết chi
Lòng thiếp riêng sầu bi.
Sầu lại sầu, chẳng nói chẳng năng
Hoa đèn bóng thiếp nặng buồn thương
Suốt năm canh tiếng gà eo óc
Hòe mấy hàng bóng phất phơ ~~buông~~
Sầu: biển rộng
Khắc: năm trường
240 Gượng đốt hương, lòng son muốn thiếp theo hương khói
Gượng soi bóng, giọt ngọc thầm rơi trước bóng gương.
Gượng đàn cầm, tay đàn e bứt dây loan phượng
Gượng đàn sắt, khúc đàn ngại bứt phím uyên ương
Lòng thiếp gió xuân gửi giúp chàng
Gửi đến Yên nhiên cây ngàn vàng.
247 Yên nhiên đến được chăng?
Bằng lên trời đằng đẵng nhớ chàng.

248 Trời xa khó đến nơi
Nhớ chàng nào ai chẳng sao nguôi
Buồn tình cảnh quạnh khóc nhời
Lá cây xanh sương đập
Tiếng dế nhỏ mưa vùi.
253 Sương hồ, liễu rủ tan xa
Mưa cửa, ngô nọ rã rời.
Chim tối về đồi
Sương lá chả rơi
Sầu giục tường ngoài
Chuông vẳng chùa khơi.
Dế kêu trăng mấy tiếng
Chuối quạt gió từng hồi.
Màn lụa gió lay qua cửa hở
Bóng hoa trăng nhuốm sát rèm mai
Hoa nở trăng treo trăng sáng tỏ
264 Trăng treo hoa nở hoa hồng tươi.
Nguyệt hoa hoa nguyệt hình bóng ngời ngời
Hoa nở trăng treo, lòng dạ bùi ngùi
Nghìn nỗi biếng
Vạn sự lười.
Lười mé công, thoi then dệt oanh đôi quấn quít
Lười phụ xảo, kim buồn thêu bướm vơ chẳng đôi.
Lười trang điểm mặt chẳng phấn chuốt
Suốt ngày ít nói tựa song ngồi.
Tựa song, tựa song, tựa song hoài
Xa cách chàng trang điểm cho ai?
Trang điểm cho ai đã bao hoài
Xa cách chàng mấy lớp quan san
Chàng khác ả Chức nhìn
278 Bến sông Ngân quạnh quẽ.

279 Chẳng khác chị Hằng đó
Cô đơn trên quảng hàn.
Đem xếp sầu làm gối
Đem nấu buồn làm cơm.
Muốn lấy rượu giải sầu
Sầu, muộn, rượu bất lực.
Muốn lấy hoa giải muộn,
Hoa trở thành vô duyên.
Hết thảy sầu muộn đều gây khổ;
Suối vàng chính sầu muộn tạo nên.
Tiếng sênh gõ thử không thành tiếng
Đàn tranh ôm lấy lại không đàn
Nghĩ đường quan ải vốn gian nan
292 Thương chinh phu tú quá mảnh đơn.
Cuốc giục làm rơi dòng lệ nhỏ
Trống canh khua héo lá gan mòn
Xiết bao gầy sút thân mềm yếu
Càng rõ biệt ly cảnh đắng cay.
Đắng cay vò xé tấm thân này
Đắng cay đích thật tại chàng đây
Vì chàng chan chứa đôi dòng lệ
Vì chàng đơn chiếc một thân này
Phận thiếp tưởng chàng không được đến
Lệ thiếp khấn chàng chẳng được gặp
Chỉ có mộng hồn đâu cũng đến
Giang tân tìm gặp lúc canh chầy.
Tìm chàng: Đường đài đường núi
306 Gặp chàng: Tương phố bến sông.

Cũng được mấy lần vui gặp mặt
Trên gối một giờ mộng xuân chăng!
Thân này hận lại không bằng mộng
Nơi Lũng tây, Hàm cốc gần chàng.
Tỉnh mộng tiếc đang bay bỗng ngắt
Lại mộng, ghét mộng ảo hư không.
Chỉ riêng lòng thiếp là không dứt
Xa chàng một khoảnh khắc cũng không
Không gặp mặt nhưng chẳng xa lòng
Xe quân mấy độ đứng cao trông

Trông chàng nào được thấy
18 Rau tần trắng bờ sông
Cỏ to xanh giải thảm,
Mây biếc nhuộm đầu vùng.

Phương nam, làng xóm bụi mù tung
Đàn nhạn chiều hôm đậu bãi bằng.

Trông chàng nào được thấy
Quán khách giải đường ghềnh,
Mấy lần chòm cây biếc
Trời xem dãy núi xanh.

Phương bắc, lúa ngô lấn mả thành
Mưa bụi, lầu sông sáo ngân thanh

Trông chàng nào được thấy
Lá chất đống trên đồi
Cùng bay đôi trĩ trắng
332 Ven sông múa ngàn mai

Phía đông khói lửa đọng ngừng trời
Gió thu chim bạt gió kêu hoài.

Trông chàng nào được thấy
Dòng sông khúc uốn câu
Ngang trời dăm bóng nhạn
Dưới bến xuất thuyền trơi.

Phía tây, từng liễu tiếp chòm lau
Người đi lẫn bóng nẻo Thương Châu
Trông khắp đất trời, khắp trước sau.
Bao ngày hết xuống lại lên lầu
Mắt tương tư mây đùn che chắn
44 Xứ Ngọc quan chinh chiến nơi đâu,
Gây xứt đất gần thân chẳng có,
Khăn gieo câu hận nỗi tìm đâu.
Tấm lòng thành hóa đá,
Lệ cạn bước lên lầu.

Trên đê quay ngắm màu dương liễu
Hối đã khuyên chàng kiếm lộc vua.
Chẳng biết xa nhà ngàn dặm lẻ
Lòng chàng lòng thiếp có như nhau;
Lòng chàng nếu cũng như lòng thiếp
Thiếp vì chàng những cái chút nào
Lòng thiếp vẫn như hoa hướng dương
56 Chỉ sợ lòng chàng giống ánh dương
Ánh dương đã qua không chiếu lại
Hoa thiếu ánh dương hóa thẫm vàng
Hoa vàng hướng phía nào cười đẳng
Ánh dương chàng quay về chiếu lại
Thiếu ánh dương hoa đành úa rụng.
Hoa vàng úa rụng khắp quanh tường
Hoa rụng nay đã mấy vụ sương.
365 Lan trong sân đã hái
Tần trên sông tỏa hương

Xốc áo dạo tiền đường
367 Ngẩng ngắm trời bốn phương.
368 Sông Ngân khi mờ tỏ
Sao chưa lúc lặn, bừng
Mây bông to bay nhẹ
Chuỗi bấc đầu quay ngang
Giường thiếp đón ánh trăng
Tường thiếp gió thổi sang
Mặt cùng người gầy sút
Chàng vẫn còn tha phương!
Xưa là hình với bóng
Nay là Sâm với Thương.
Bên chàng, mây phủ đường ngựa ruổi
Chỗ thiếp, rêu lan lối dép vàng.
Hiên trước, gió xuân ngày một ít
Thời tiết lành, đáng buồn, lo hết!
Thời tiết lành, ngựa tía, diều vàng đón gió đông
Thời tiết lành, chàng Ngâu, ả Chức vui trùng hợp.
Đáng buồn thiếp ~~hướng~~ những phòng không
Thời tiết lành bao năm lo hết
Thời tiết lành vun vút tựa thoi
Tuổi thanh xuân qua dễ dàng thôi
Huống chi lại: lo xuân chưa dứt buồn thu tiếp
Huống chi lại: sum vầy có một biệt li mười.
Biệt sầu thu hận lại giữa mãi
Bờ liễu xanh tươi được mấy mươi
392 Rên ai mãi chờ than hoài

193 Than ôi! Đầu Văn quân rồi cũng bạc, sợ thật!
Sợ thật! Tóc Phan Nhạc mai xanh đâu, trời ơi!
Than vãn để làm chi?
Mặt con xinh xắn tựa hoa tươi.
Rên rỉ để làm chi?
Thời khắc qua rồi chẳng trở lui.
Nghĩ mệnh bạc, tiếc tuổi thơ
Gái tơ mấy chốc hoá bà già!
Lầu hoa hằng nhớ mùi hương xức,
Gác tía luôn mơ nét mặt cười.
Trách trời chẳng giúp người phương tiện
Để việc đến nay hoá lỡ thời.
Lỡ thời, lỡ thời, chịu vậy thôi
Vì chàng hay vì thiếp, oán hoài;
207 Thấy chăng ngoài nội uyên ương sóng đôi
Vui cùng nhau sống chẳng chia phôi.
Lại chẳng thấy đầu nhà đôi chim yến
Già mà chẳng hề quên quyến luyến
Chim nọ từng đàn chắp cánh suốt đời sống bên nhau
Sâu kia biết chi sánh đâu hết kiếp chẳng chia lìa.
Liền cành liễu ngọ bên nhau mọc
Cùng [Liền] cuống sen ao chụm nụ xoè.
Cự hư cõng con quyết, rêu bám dây thỏ ti.
Sao kiếp người chia cách thế?
Mà giống vật lại như kia!
Mong được: Trên trời làm chim liền cánh
219 Dưới đất làm liễu liền cây.

Cam tâm chết cách biệt
Sao đang sống chia phôi.
Thế nhưng chết gặp mặt
Sao bằng sống sánh đôi.
Ước mong chàng không ngày già lão
Thiếp luôn tuổi thiếu thời.
Nguyện luôn làm bóng ở bên chàng
Chàng dù đi đâu thiếp chẳng cách,
Chàng được vinh hiển, thiếp vui thích.
Chàng nguyện giúp nước tấm lòng son,
Chàng nguyện giúp dân sức gang thép
Đầu Nhục Chi kia đói sẽ ăn
Máu Thuyền Vu đó uống đỡ khát.
May ở Kỳ môn dưới hơi đông
Trời già có ý giúp anh hùng
Giúp anh hùng trăm chiến công
Ruổi xe dặm thẳm dẹp Quan đông.
Ai đông, ai bắc thôi truyền lệnh,
Non cười, non đâu sớm gác cung.
Thắng trận, cờ biệt tứ thẳng ải,
Khải ca, quân gia gió biên cương
Ghi công lao trên Yên thạch
Dâng đầu giặc ở Vòng cung.
Cung Vị rửng tâu trước thiên triều
Ngân hà kéo xuống rửa cung đao
Khúc Tụng bình hoài, vần sửa lại
Bài ca Nhập Hán, nhạc thêm vào.
Lẫu Lăng yên theo Tần Thúc Bảo
Đài Kỳ lân nối Hoắc Phiêu Diêu
Chữ son bia sắt ghi công mãi
Ấn trạch vợ con hưởng lộc theo.

2.

451 Trước có phải phiền muộn
Sau sẽ được vẻ vang.
Thiếp không giống gái khổ Tô Phụ
Chàng khác nào trai giỏi Lạc Dương
Chàng nếu khi về đeo ấn tín
Thiếp không trên cửi lại ngồi yên
Xin vì chàng cởi xếp nhung trang
4453 Xin vì chàng nâng chén rượu vàng
Vì chàng chải tóc mây đen nhánh
Vì chàng trau da ngọc mịn màng
Gió khăn lệ cứ để chàng coi
Đọc thơ sầu xưa chàng nghe chơi
Rồi bỏ thơ sầu đọc thơ vui
Nói chuyện cười chuốc rượu hoài
Rượu chuốc dâng từng chén
Thơ ngâm khe từng bài
Rượu không chuốc rượu nho thường nữa
Thơ không ngâm những khúc bi ai
Chuốc rượu quí ngâm thơ hay
Cùng chàng cũng có lại duyên hài
Cầm sắt đến già lại sống dậy
Bỏ lúc vì công danh cách trở
Cùng nhau giữ vững thái bình nay
Trông vui thái bình bền rễ
Thế thì thiếp việc chi rơi lệ?
Vui vầy sum họp nói cùng nhau:
47477 Ôi! kẻ trượng phu thì phải thế.

Vũ Huy Động dịch
24d Trần Hưng Đạo
Hà nội.

x

-17- 18

451 Trước có phải phiền muộn
Sau sẽ được vẻ vang.
Thiếp không giống gái khờ Tô Phu
Chàng khác nào trai giỏi Lạc Dương
Chàng nên khi về đeo ấn tín
Thiếp không trên cửi lại ngồi yên
Xin vì chàng cởi xếp nhung trang
4483 Xin vì chàng nâng chén rượu vàng
Vì chàng chải tóc mây đen nhánh
Vì chàng trau da ngọc mịn màng
Giở khăn lệ cũ để chàng coi
Đọc thơ sầu xưa chàng nghe chơi
Rồi bỏ thơ sầu đọc thơ vui
Nói chuyện cười chuốc rượu hoài
Rượu chuốc dần từng chén
Thơ ngâm khẽ từng bài
Rượu không chuốc rượu nho thường nữa
Thơ không ngâm những khúc bi ai
Chuốc rượu quí ngâm thơ hay
Cùng chàng cũng có lại duyên hài.
Cầm sắt đến già lại sống dậy
Bỏ lúc vì công danh cách trở
Cùng nhau giữ vững thái bình nay
Trống vun thái bình bên rể
Thế thì thiếp việc chi rơi lệ?
Vui vầy đoàn họp nói cùng nhau:
47477 Ôi! kẻ trượng phu thì phải thế.

Vũ Huy Động dịch
24d Trần Hưng Đạo
Hà nội.